

LLUNY DE LA NORMALITAT

Entre el cúmul d'inconcrecions, silencis i ambigües manifestacions de bona voluntat que va ser el programa electoral del PP en les darreres eleccions generals —especialment en tot allò que afecta les relacions entre Catalunya i Espanya—, no es va poder amagar del tot la posició del partit de Rajoy en relació a un parell de punts: l'oposició al model d'immersió lingüística i el qüestionament de l'existència de televisions autonòmiques.

Pel que fa a la immersió lingüística a les escoles, no es van estar de lloar la postura del govern balear en aquest camp (Bauzá s'ha carregat la preponderància del català en el sistema educatiu de les Illes i ha eliminat les partides de foment de la llengua pròpia), ni s'han desmarcat de la promoció del Manifiesto por la Lengua Común, que vol assegurar la presència majoritària del castellà arreu dels territoris governats des de Madrid. Per més que la Societat Catalana de Pedagogia hagi fet pública una declaració en relació amb les bases científiques, pedagògiques i socials de l'escola catalana i la immersió lingüística, en qualsevol moment el flamant govern d'Espanya s'aixecarà contra el nostre model educatiu, i, una vegada més, ens tocarà defensar el poc que tenim, per no retrocedir, alhora que deixarem d'avançar els passos necessaris en el procés de normalització.

En relació als mitjans de comunicació autonò-

mics, que molts espanyols veuen com una despesa inútil, ja s'ha començat a actuar. Just quan esperàvem l'anunci de les primeres mesures de l'imminent govern del PP, ha estat el govern de la Generalitat que ha anunciat una retallada sensible en el pressupost de la CCMA. La mesura (de moment, una proposta) no sorprèn, perquè s'emmarca en el conjunt de retallades que s'apliquen a la sanitat, l'ensenyament, etc. Però preocupa especialment els qui aspirem a viure en català amb normalitat. Catalunya Ràdio i Tv3 no han estat simples canals de ràdio i televisió, no han servit només per informar i entretenir, no han estat tan sols una eina per transmetre continguts des de la proximitat... han actuat —i actuen— com una mostra de normalitat lingüística. Gràcies al lideratge d'aquests mitjans s'ha frenat —no pas impedit!— el monopoli castellanoparlant en el terreny audiovisual a Catalunya. Qualsevol procés de normalització lingüística té com a objectiu aconseguir que una llengua minoritzada recuperi, en tots els àmbits d'ús, la normalitat perduda. I ara resulta que, en comptes d'avançar per aconseguir que el català s'utilitzi allà on es troba bandejat (cinema, premsa, justícia, comerç...), haurem de continuar lluitant per no perdre el que s'ha avançat en els camps educatiu i audiovisual. De moment, doncs, el vent bufa a favor dels qui pretenen reduir la llengua catalana a mera manifestació folklòrica.

De reüll
per Llorenç Capdevila

